

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Απριλίου 2011 *

Στην υπόθεση C-235/09,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) με απόφαση της 23ης Ιουνίου 2009, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Ιουνίου 2009, στο πλαίσιο της δίκης

DHL Express France SAS, πρώην DHL International SA,

κατά

Chronopost SA,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J.-J. Kasel και D. Šváby, προέδρους τμήματος, R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, U. Lohmus (εισηγητή), C. Toader και M. Safjan, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón
γραμματέας: N. Nanchen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 30ής Ιουνίου 2010,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Chronopost SA, εκπροσωπούμενη από τον A. Cléry, avocat,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και B. Cabouat καθώς και από την B. Beaupère-Manokha,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Möller και την J. Kemper,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Wissels,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον S. Hathaway,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον H. Krämer,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Οκτωβρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- ¹ Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 98 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3288/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 349, σ. 83, στο εξής: κανονισμός 40/94).
- ² Το αίτημα αυτό υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της DHL Express France SAS (στο εξής: DHL Express France), διαδόχου της DHL International SA (στο εξής: DHL International), και της Chronopost SA (στο εξής: Chronopost), αφορώσας την εκ μέρους της πρώτης εταιρίας χρήση του κοινοτικού και του γαλλικού σήματος WEBSHIPPING, των οποίων είναι δικαιούχος η Chronopost, την απαγόρευση της χρήσεως αυτής και τα μέτρα εξαναγκασμού που συνοδεύουν την εν λόγω απαγόρευση.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 40/94

- 3 Κατά τη δεύτερη, τη δέκατη πέμπτη και τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94:

«ότι αποβαίνει αναγκαία δράση της Κοινότητας για την υλοποίηση των προαναφερθέντων κοινοτικών στόχων· ότι η δράση αυτή συνίσταται στη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος σημάτων το οποίο θα παρέχει στις επιχειρήσεις το δικαίωμα να αποκτούν, σύμφωνα με ενιαία διαδικασία, κοινοτικά σήματα τα οποία θα προστατεύονται κατά τρόπο ενιαίο και θα παράγουν τα αποτελέσματά τους σε όλο το έδαφος της Κοινότητας· ότι, η αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος ισχύει εφόσον ο παρών κανονισμός δεν προβλέπει άλλως·

[...]

ότι οι αποφάσεις περί εγκυρότητας και παραποίησης/απομίμησης των κοινοτικών σημάτων είναι απαραίτητο να ισχύουν και να καλύπτουν το σύνολο της Κοινότητας, δεδομένου ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αποφεύγονται αντιφατικές αποφάσεις των δικαστηρίων και του Γραφείου [Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)] και να μην προσβάλλεται ο ενιαίος χαρακτήρας των κοινοτικών σημάτων· ότι οι κανόνες της Σύμβασης των Βρυξελλών, περί δικαιοδοσίας και της εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων [που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968 (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), “όπως τροποποιήθηκε από τις συμβάσεις προσχώρησης στη σύμβαση αυτή των κρατών που προσχώρησαν στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες” (στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών)], εφαρμόζονται σε όλες τις δικαστικές υποθέσεις που αφορούν κοινοτικά σήματα, εκτός εάν προβλέπεται παρέκκλιση από τον παρόντα κανονισμό·

ότι θα πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων επί αγωγών μεταξύ των ιδίων διαδίκων, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά με βάση κοινοτικό σήμα και παράλληλα εθνικά σήματα· ότι, προς τούτο, τα μέσα για την επίτευξη του σκοπού αυτού, όταν οι αγωγές ασκούνται μέσα στο ίδιο κράτος μέλος, πρέπει να αναζητηθούν στους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες, τους οποίους δεν θίγει ο παρών κανονισμός, ενώ, όταν οι αγωγές ασκούνται σε διαφορετικά κράτη μέλη, μάλλον ενδείκνυνται διατάξεις που θα βασίζονται στους κανόνες περί εκκρεμοδικίας και συνάφειας της Σύμβασης των Βρυξελλών».

- 4 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει τα εξής:

«Το κοινοτικό σήμα έχει ενιαίο χαρακτήρα. Παράγει τα αυτά αποτελέσματα σε ολόκληρη την Κοινότητα: δεν δύναται να καταχωρηθεί, να μεταβιβασθεί, να γίνει αντικείμενο παραίτησης, ή απόφασης περί έκπτωσης του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του, ή περί ακυρότητας, ούτε να απαγορευθεί η χρήση του, παρά μόνο για ολόκληρη την Κοινότητα. Η αρχή αυτή ισχύει, εκτός αντιθέτου διατάξεως του παρόντος κανονισμού.»

- 5 Το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού, με τον τίτλο «Δικαίωμα που παρέχει το κοινοτικό σήμα», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Το κοινοτικό σήμα παρέχει στο δικαιούχο αποκλειστικό δικαίωμα. Ο δικαιούχος δικαιούται να απαγορεύει σε κάθε τρίτο να χρησιμοποιεί στις συναλλαγές, χωρίς τη συγκατάθεσή του:

- α) κάθε σημείο που ταυτίζεται με το κοινοτικό σήμα για προϊόντα ή υπηρεσίες που ταυτίζονται με εκείνες για τις οποίες το σήμα έχει καταχωρηθεί·

β) κάθε σημείο για το οποίο, λόγω του ταυτοσήμου ή της ομοιότητάς του με το κοινοτικό σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών οι οποίες καλύπτονται από το κοινοτικό σήμα και το σημείο, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης από μέρους του κοινού. Ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης μεταξύ σημείου και σήματος·

γ) σημείο, που ταυτίζεται ή ομοιάζει με το κοινοτικό σήμα, για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με εκείνες για τις οποίες έχει καταχωρηθεί το κοινοτικό σήμα, εάν αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και η χρησιμοποίηση χωρίς εύλογη αιτία του σημείου, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από το διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του κοινοτικού σήματος ή θα έβλαπτε τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

6 Το άρθρο 14 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Τα αποτελέσματα του κοινοτικού σήματος καθορίζονται αποκλειστικά από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Κατά τα λοιπά, οι προσβολές κοινοτικού σήματος διέπονται από το εθνικό δίκαιο για τις προσβολές εθνικού σήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου X.

[...]

3. Οι εφαρμοστέοι κανόνες διαδικασίας καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου X.»

7 Ο τίτλος X του κανονισμού 40/94, με τον τίτλο «Δίκες σε θέματα παραποίησης/απομίμησης και εγκυρότητας κοινοτικών σημάτων», περιλαμβάνει τα άρθρα 90 έως 104.

- 8 Κατά το άρθρο 90 του κανονισμού, το οποίο αφορά την εφαρμογή της Συμβάσεως των Βρυξελλών:

«1. Εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, στις διαδικασίες που αφορούν τα κοινοτικά σήματα και τις αιτήσεις κοινοτικού σήματος καθώς και στις δίκες που αφορούν τις ταυτόχρονες ή διαδοχικές αγωγές που ασκούνται με βάση κοινοτικά και εθνικά σήματα, εφαρμόζονται οι διατάξεις της [Συμβάσεως των Βρυξελλών].

2. Όσον αφορά τις διαδικασίες μετά από αγωγές και ανταγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 92:

- α) το άρθρο 2, το άρθρο 4, το άρθρο 5, παράγραφοι 1, 3, 4 και 5, το άρθρο 24 της [Συμβάσεως των Βρυξελλών] δεν εφαρμόζονται·
- β) τα άρθρα 17 και 18 της σύμβασης αυτής εφαρμόζονται εντός των ορίων του άρθρου 93, παράγραφος 4, του παρόντος κανονισμού·
- γ) οι διατάξεις του τίτλου II της σύμβασης αυτής που εφαρμόζονται στα πρόσωπα που έχουν κατοικία σε ένα κράτος μέλος, εφαρμόζονται επίσης και στα πρόσωπα που δεν έχουν μεν κατοικία σε ένα κράτος μέλος, αλλά έχουν εγκατάσταση σ' αυτό.»

- 9 Το άρθρο 91 του εν λόγω κανονισμού, με τον τίτλο «Δικαστήρια κοινοτικών σημάτων», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη ορίζουν στο έδαφός τους το μικρότερο δυνατό αριθμό πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων εθνικών δικαστηρίων που καλούνται στο εξής “δικαστήρια κοινοτικών σημάτων”, τα οποία ασκούν τα καθήκοντα που τους ανατίθενται με τον παρόντα κανονισμό.»

- 10 Κατά το άρθρο 92 του ίδιου κανονισμού, τιτλοφορούμενο «Αρμοδιότητα σε θέματα παραποίησης/απομίμησης και εγκυρότητας»:

«Τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση:

- α) όλων των αγωγών για παραποίηση/απομίμηση και –εάν επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο– για επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος·
- β) των αναγνωριστικών αγωγών για μη παραποίηση/απομίμηση, αν επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο·

[...]».

- 11 Το άρθρο 93 του κανονισμού 40/94, με τον τίτλο «Διεθνής δικαιοδοσία», προβλέπει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του παρόντος κανονισμού, καθώς και της σύμβασης περί δικαιοδοσίας και εκτελέσεως που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 90, οι διαδικασίες που προκύπτουν από αγωγές και ανταγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 92 διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο ο εναγόμενος έχει την κατοικία του ή, αν δεν έχει κατοικία σε ένα από τα κράτη μέλη, στο δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο έχει εγκατάσταση.

2. Εάν ο εναγόμενος δεν έχει ούτε κατοικία ούτε εγκατάσταση σε κράτος μέλος, οι διαδικασίες αυτές διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο ενάγων, ή, αν δεν έχει κατοικία σε ένα από τα κράτη μέλη, ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο έχει εγκατάσταση.

3. Εάν ούτε ο εναγόμενος ούτε ο ενάγων έχουν κατοικία ή εγκατάσταση, οι εν λόγω διαδικασίες διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το [ΓΕΕΑ].

4. Παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3:

- α) το άρθρο 17 της [Συμβάσεως των Βρυξελλών] εφαρμόζεται εάν οι διάδικοι συμφωνήσουν ότι είναι αρμόδιο κάποιο άλλο δικαστήριο κοινοτικών σημάτων·
- β) εφαρμόζεται το άρθρο 18 της σύμβασης αυτής, εάν ο εναγόμενος παρίσταται ενώπιον άλλου δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων.

5. Οι διαδικασίες που προκύπτουν από αγωγές και ανταγωγές που προβλέπονται στο άρθρο 92 πλην των αναγνωριστικών αγωγών για τη μη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, μπορούν επίσης να διεξαχθούν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε ή επαπειλείται να διαπραχθεί η παραποίηση/απομίμηση [...].».

- ¹² Το άρθρο 94 του εν λόγω κανονισμού, με τον τίτλο «Έκταση της αρμοδιότητας», ορίζει τα εξής:

«1. Ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων η αρμοδιότητα του οποίου βασίζεται στο άρθρο 93, παράγραφοι 1 έως 4, είναι αρμόδιο να αποφαινεται για:

- τις πράξεις παραποίησης/απομίμησης που διαπράχθηκαν ή επαπειλούνται να διαπραχθούν στο έδαφος οποιουδήποτε κράτους μέλους,
- τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, δεύτερη φράση, και διαπράχθηκαν στο έδαφος οποιουδήποτε κράτους μέλους.

2. Ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων η αρμοδιότητα του οποίου βασίζεται στο άρθρο 93, παράγραφος 5, είναι αρμόδιο να αποφαινεται μόνον για τις πράξεις που διαπράχθηκαν ή που επαπειλούνται να διαπραχθούν στο έδαφος του κράτους μέλους, στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο αυτό.»

13 Το άρθρο 97 του ίδιου κανονισμού, με τον τίτλο «Εφαρμοστέο δίκαιο», ορίζει τα εξής:

«1. Τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

2. Για όλα τα θέματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εφαρμόζει το εθνικό του δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.

3. Εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εφαρμόζει τους δικονομικούς κανόνες οι οποίοι εφαρμόζονται στις αντίστοιχες αγωγές που αφορούν εθνικό σήμα στο κράτος μέλος στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο αυτό.»

14 Το άρθρο 98 του κανονισμού 40/94, με τον τίτλο «Κυρώσεις», ορίζει τα εξής:

«1. Όταν ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων διαπιστώνει ότι ο εναγόμενος έχει παραποιήσει/απομιμηθεί ή έχει απειλήσει να παραποιήσει/απομιμηθεί κοινοτικό σήμα και εφόσον δεν υπάρχουν ειδικοί λόγοι που το αποκλείουν, εκδίδει απόφαση που απαγορεύει στον εναγόμενο να συνεχίσει τις πράξεις της παραποίησης/απομίμησης ή την επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση. Λαμβάνει επίσης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κατάλληλα μέτρα που εξασφαλίζουν την τήρηση αυτής της απαγόρευσης.

2. Εξάλλου, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εφαρμόζει το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκαν οι πράξεις παραποίησης/απομίμησης ή επαπειλείται η παραποίηση/απομίμηση, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ιδιωτικού δικαίου του.»

Ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001

¹⁵ Κατά το άρθρο 68, παράγραφος 1, ο κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), αντικατέστησε, μεταξύ των κρατών μελών, τη Σύμβαση των Βρυξελλών. Το κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού αυτού περιέχει τις διατάξεις που αφορούν την αναγνώριση και την εκτέλεση των ως άνω αποφάσεων.

¹⁶ Το άρθρο 33, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το οποίο αφορά την αρχή της αναγνώρισεως των αποφάσεων, ορίζει ότι «[α]πόφαση που εκδίδεται σε κράτος μέλος αναγνωρίζεται στα λοιπά κράτη μέλη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία».

¹⁷ Το άρθρο 38, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Αποφάσεις που εκδόθηκαν και είναι εκτελεστές σε κράτος μέλος εκτελούνται σε άλλο κράτος μέλος, αφού κηρυχθούν εκεί εκτελεστές, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.»

¹⁸ Το άρθρο 49 του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Οι αλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος μέλος εκτελέσεως μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.»

Η οδηγία 2004/48/EK

- ¹⁹ Το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45, και διορθωτικό ΕΕ L 195, σ. 16), ορίζει, υπό τον τίτλο «Γενική υποχρέωση», τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης που απαιτούνται για τη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ρυθμίζονται με την παρούσα οδηγία. Τα εν λόγω μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκατάστασης πρέπει να είναι θεμιτά και δίκαια, να μην είναι περίπλοκα και δαπανηρά άνευ λόγου και να μην προβλέπουν παράλογες προθεσμίες ούτε να συνεπάγονται αδικαιολόγητες καθυστερήσεις.

2. Τα εν λόγω μέτρα, διαδικασίες και μέτρα αποκατάστασης πρέπει επίσης να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε να αποτρέπει η δημιουργία εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο και να προβλέπονται εγγυήσεις κατά της κατάχρησής τους.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- ²⁰ Η Chronopost είναι δικαιούχος του κοινοτικού και του γαλλικού σήματος «WEBSHIPPING». Το κοινοτικό σήμα, το οποίο κατατέθηκε τον Οκτώβριο του 2000, καταχωρίστηκε στις 7 Μαΐου 2003 για να διακρίνει, ιδίως, υπηρεσίες υλικοτεχνικής υποστήριξης και διαβίβασης πληροφοριών, τηλεπικοινωνιών, οδικών μεταφορών, παραλαβής αλληλογραφίας, εφημερίδων και δεμάτων, καθώς και διαχείρισεως επείγουσας αλληλογραφίας.

- 21 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Chronopost, επειδή διαπίστωσε ότι ένας από τους κύριους ανταγωνιστές της, και συγκεκριμένα η DHL International, χρησιμοποιοῦσε τα σημεία «WEB SHIPPING», «Web Shipping» και/ή «Webshipping» για να διακρίνει υπηρεσία διαχειρίσεως επείγουσας αλληλογραφίας, διαθέσιμης μέσω του Διαδικτύου, άσκησε αγωγή κατά της εταιρίας αυτής, στις 8 Σεπτεμβρίου 2004, ιδίως λόγω παραποίησης/απομίμησης του κοινοτικού σήματος WEBSHIPPING, ενώπιον του tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία), επιληφθέντος ως δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων, υπό την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94. Με την απόφαση της 15ης Μαρτίου 2006, το εν λόγω δικαστήριο δέχθηκε, κυρίως, ότι η DHL Express France, διάδοχος της DHL International, διέπραξε παραποίηση/απομίμηση του γαλλικού σήματος WEBSHIPPING, δικαιούχος του οποίου είναι η Chronopost, αλλά δεν αποφάνθηκε επί της παραποίησης/απομίμησης του κοινοτικού σήματος.
- 22 Σύμφωνα με την απόφαση περί παραπομπής, το cour d'appel de Paris, επιληφθέν ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο κοινοτικών σημάτων επί της εφέσεως την οποία άσκησε η Chronopost κατά της ανωτέρω αποφάσεως, απαγόρευσε στην DHL Express France, με απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2007, επ' απειλή χρηματικής ποινής, τη συνέχιση της χρήσεως των σημείων «WEB SHIPPING» και «WEB SHIPPING» προς διάκριση υπηρεσίας διαχειρίσεως επείγουσας αλληλογραφίας, διαθέσιμης ιδίως μέσω του Διαδικτύου, χρήση την οποία το εν λόγω δικαστήριο χαρακτήρισε ως προσβολή του κοινοτικού και του γαλλικού σήματος WEBSHIPPING.
- 23 Το αιτούν δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως της DHL Express France κατά της εν λόγω αποφάσεως.
- 24 Εντούτοις, στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας ενώπιον του Cour de cassation, η Chronopost άσκησε αντανάιρεση, στην οποία υποστήριξε ότι η απόφαση της 9ης Νοεμβρίου 2007 αντιβαίνει στα άρθρα 1 και 98 του κανονισμού 40/94, καθόσον η επ' απειλή χρηματικής ποινής απαγόρευση της συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση του κοινοτικού σήματος WEBSHIPPING, την οποία επέβαλε το cour d'appel de Paris, δεν καλύπτει ολόκληρη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 25 Κατά το Cour de cassation, από το σκεπτικό της εν λόγω αποφάσεως του cour d'appel de Paris προκύπτει σαφώς ότι, μολονότι η απόφαση αυτή δεν περιέχει διατακτικό το οποίο να αφορά ρητώς το αίτημα να επεκταθεί σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης η επ' απειλή χρηματικής ποινής απαγόρευση την οποία επέβαλε το δικαστήριο αυτό, η επ' απειλή χρηματικής ποινής απαγόρευση πρέπει να νοηθεί ως αφορώσα μόνον τη γαλλική επικράτεια.
- 26 Το Cour de cassation, διατηρώντας αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία, στο πλαίσιο αυτό, του άρθρου 98 του κανονισμού 40/94, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 98 του κανονισμού [40/94] την έννοια ότι απαγόρευση επιβαλλόμενη από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων ισχύει αυτοδικαίως σε ολόκληρο το έδαφος της [Ένωσης];
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί το εν λόγω δικαστήριο να επεκτείνει ειδικώς την απαγόρευση αυτή στο έδαφος άλλων κρατών μελών εντός των οποίων τελέσθηκαν ή απειλείται να τελεσθούν πράξεις που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση;
- 3) Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, έχουν εφαρμογή τα μέτρα εξαναγκασμού, με τα οποία το δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του εθνικού του δικαίου, συνόδευσε την επιβληθείσα απαγόρευση, στο έδαφος των κρατών μελών εντός των οποίων ισχύει η απαγόρευση αυτή;
- 4) Σε αντίθετη περίπτωση, μπορεί το δικαστήριο να διατάξει τη λήψη τέτοιου μέτρου εξαναγκασμού, παρεμφερούς ή διαφορετικού από αυτό που διατάσσει βάσει του εθνικού του δικαίου, κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου των κρατών εντός των οποίων ισχύει η απαγόρευση αυτή;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτικές σκέψεις

- ²⁷ Το άρθρο 98 του κανονισμού 40/94 αφορά, όπως προκύπτει από τον τίτλο του, τις κυρώσεις για την παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος.
- ²⁸ Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προβλέπει ότι το επιληφθέν της υποθέσεως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, όταν διαπιστώνει πράξεις που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, εκδίδει απόφαση η οποία απαγορεύει τη συνέχιση των πράξεων αυτών. Η δεύτερη περίοδος της ίδιας παραγράφου προβλέπει ότι το δικαστήριο αυτό υποχρεούται να λαμβάνει, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα κατάλληλα μέτρα για τη διασφάλιση της τηρήσεως της απαγορεύσεως αυτής.
- ²⁹ Κατά την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 98, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εφαρμόζει «[ε]ξάλλου, [...] το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκαν οι πράξεις παραποίησης/απομίμησης ή επαπειλείται η παραποίηση/απομίμηση, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ιδιωτικού δικαίου του».
- ³⁰ Από την εισαγωγική φράση της εν λόγω παραγράφου 2, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα του τίτλου του εν λόγω άρθρου 98, καθώς και από τις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις της διατάξεως αυτής, ιδίως δε τη γερμανική («in Bezug auf alle anderen Fragen»), τη γαλλική («par ailleurs»), την ισπανική («por otra parte»), την ιταλική («negli altri casi») και την αγγλική («in all other respects»), προκύπτει ότι η παράγραφος αυτή δεν αφορά τα καθεαυτό μέτρα εξαναγκασμού της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου,

τα οποία είναι μέτρα κατάλληλα για τη διασφάλιση της τηρήσεως μιας απαγορεύσεως της συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση.

- 31 Δεδομένου ότι τα υποβληθέντα από το αιτούν δικαστήριο ερωτήματα αφορούν μόνον την απαγόρευση συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση και τα μέτρα εξαναγκασμού που σκοπούν στη διασφάλιση της τηρήσεως της απαγορεύσεως αυτής, πρέπει, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ότι τα ερωτήματα αυτά αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 32 Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί αν το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι η επιβληθείσα από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων απαγόρευση συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος έχει αυτοδικαίως αποτέλεσμα σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης.
- 33 Επισημαίνεται ότι το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής μιας απαγορεύσεως της συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, υπό την έννοια του άρθρου 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, καθορίζεται τόσο από την κατά τόπον αρμοδιότητα του κοινοτικού δικαστηρίου σημάτων που επιβάλλει την απαγόρευση αυτή όσο και από την εδαφική ισχύ του αποκλειστικού δικαιώματος ενός κοινοτικού σήματος, το οποίο τίθεται από την παραποίηση/απομίμηση ή την επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση, όπως η ισχύς αυτή απορρέει από τον κανονισμό 40/94.

- 34 Όσον αφορά, αφενός, την κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι, κατά το άρθρο 14, παράγραφοι 1 και 3, του κανονισμού 40/94, οι προσβολές κοινοτικού σήματος διέπονται από το εθνικό δίκαιο περί των προσβολών εθνικού σήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου X του κανονισμού αυτού. Οι εφαρμοστέοι δικονομικοί κανόνες καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω τίτλου X, τιτλοφορούμενου «Δικαιοδοσία και διαδικασία σε αγωγές που αφορούν κοινοτικά σήματα» και περιλαμβάνοντος τα άρθρα 90 έως 104 του ίδιου κανονισμού.
- 35 Κατά το άρθρο 92, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων έχουν αποκλειστική αρμοδιότητα για την εκδίκαση όλων των αγωγών λόγω παραποίησης/απομίμησης και, εάν επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο, λόγω επαπειλούμενης παραποίησης/απομίμησης κοινοτικού σήματος.
- 36 Εν προκειμένω, από τις γραπτές παρατηρήσεις τις οποίες κατέθεσε η Chronopost ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων επιλήφθηκε της υποθέσεως δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφοι 1 έως 4, του κανονισμού 40/94. Σύμφωνα με τις ίδιες παρατηρήσεις, το αίτημα να παύσει η παραποίηση/απομίμηση ή η επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση δεν στηρίζεται στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου.
- 37 Κατά το άρθρο 93, παράγραφοι 1 έως 4, του κανονισμού 40/94, σε συνδυασμό με το άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων το οποίο συνιστάται, σύμφωνα με το άρθρο 91 του κανονισμού αυτού, για την προστασία των δικαιωμάτων που παρέχει ένα κοινοτικό σήμα είναι αρμόδιο, ιδίως, για να εξετάζει πραγματικά περιστατικά τα οποία συνιστούν παραποίηση/απομίμηση η οποία έχει διαπραχθεί ή απειλείται να διαπραχθεί στο έδαφος κάθε κράτους μέλους.

- 38 Συνεπώς, ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, όπως αυτό το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς της κύριας δίκης είναι αρμόδιο να εξετάζει πραγματικά περιστατικά τα οποία συνιστούν παραποίηση/απομίμηση η οποία έχει διαπραχθεί ή απειλείται να διαπραχθεί στο έδαφος ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών, ακόμη δε και όλων των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η αρμοδιότητά του μπορεί να εκτείνεται σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης.
- 39 Αφετέρου, το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου ενός κοινοτικού σήματος, το οποίο παρέχεται δυνάμει του κανονισμού 40/94, εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης, στο οποίο τα κοινοτικά σήματα τυγχάνουν ομοιόμορφης προστασίας και παράγουν τα αποτελέσματά τους.
- 40 Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, το κοινοτικό σήμα έχει ενιαίο χαρακτήρα. Δεδομένου ότι παράγει τα ίδια αποτελέσματα σε ολόκληρη την Ένωση, δεν μπορεί, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να καταχωρισθεί, να μεταβιβασθεί, να γίνει αντικείμενο παραιτήσεως ή αποφάσεως περί εκπτώσεως του δικαιούχου εκ των δικαιωμάτων του ή περί ακυρότητας ούτε να απαγορευθεί η χρήση του, παρά μόνο για ολόκληρη την Ένωση. Η αρχή αυτή έχει εφαρμογή πλην αντίθετης διατάξεως του ίδιου κανονισμού.
- 41 Επιπλέον, από τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός αυτός συνίσταται στη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος σημάτων τα οποία θα προστατεύονται κατά τρόπο ομοιόμορφο και θα παράγουν τα αποτελέσματά τους σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης.
- 42 Ο ενιαίος χαρακτήρας του κοινοτικού σήματος προκύπτει επίσης από τη δέκατη πέμπτη και τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού. Κατά τις σκέψεις αυτές, αφενός, οι αποφάσεις περί της εγκυρότητας και της παραποίησης/απομίμησης των κοινοτικών σημάτων είναι απαραίτητο να παράγουν αποτελέσματα τα οποία καλύπτουν το σύνολο της Ένωσης, προκειμένου να αποφεύγονται αντιφατικές

αποφάσεις των δικαστηρίων και του ΓΕΕΑ και να μην προσβάλλεται ο ενιαίος χαρακτήρας των κοινοτικών σημάτων, και, αφετέρου, πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων επί αγωγών μεταξύ των ιδίων διαδίκων, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά με βάση κοινοτικό σήμα και παράλληλα εθνικά σήματα.

- ⁴³ Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει, στη σκέψη 60 της αποφάσεως της 14ης Δεκεμβρίου 2006, C-316/05, Nokia (Συλλογή 2006, σ. I-12083) ότι ο σκοπός του άρθρου 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 συνίσταται στην ομοιόμορφη προστασία σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης του δικαιώματος που παρέχει το κοινοτικό σήμα κατά του κινδύνου παραποίησης ή απομίμησης.
- ⁴⁴ Συνεπώς, προς διασφάλιση αυτής της ομοιόμορφης προστασίας, η επιβληθείσα από αρμόδιο δικαστήριο κοινοτικών σημάτων απαγόρευση συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση πρέπει, κατ' αρχήν, να εκτείνεται σε ολόκληρο το έδαφος της Ένωσης.
- ⁴⁵ Συγκεκριμένα, αν το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως αυτής περιόριζαν, αντιθέτως, στο έδαφος του κράτους μέλους για το οποίο το δικαστήριο αυτό διαπίστωσε την πράξη που συνιστά παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση ή στο έδαφος των κρατών μελών ως προς τα οποία πραγματοποιήθηκε η διαπίστωση αυτή, θα υπήρχε κίνδυνος ο δράστης της παραποίησης/απομίμησης να αρχίσει εκ νέου να εκμεταλλεύεται το εν λόγω σημείο εντός άλλου κράτους μέλους ως προς το οποίο δεν έχει επιβληθεί η απαγόρευση αυτή. Επιπλέον, οι νέες ένδικες διαδικασίες τις οποίες θα υποχρεωνόταν να κινήσει ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος θα συνεπάγονταν την αύξηση, κατά τρόπο ανάλογο προς τον αριθμό τους, του κινδύνου αντιφατικών αποφάσεων που αφορούν το οικείο κοινοτικό σήμα, ιδίως λόγω της αφορώσας τα πραγματικά περιστατικά εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως. Η συνέπεια αυτή αντιβαίνει τόσο στον σκοπό της ομοιόμορφης προστασίας του κοινοτικού σήματος τον οποίο επιδιώκει ο κανονισμός 40/94 όσο και στον ενιαίο χαρακτήρα του σήματος αυτού, όπως υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 40 έως 42 της παρούσας αποφάσεως.

- 46 Πάντως, το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως μπορεί να περιορισθεί σε ορισμένες περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου του κοινοτικού σήματος, το οποίο προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 παρέχεται για να μπορεί ο δικαιούχος του σήματος να προστατεύει τα ειδικά συμφέροντα που έχει υπό την ιδιότητά του αυτή, δηλαδή να διασφαλίζει ότι το σήμα αυτό μπορεί να επιτελέσει τις ιδιαίτερες λειτουργίες του. Ως εκ τούτου, η άσκηση του εν λόγω δικαιώματος πρέπει να επιφυλάσσεται για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η χρήση του σημείου από τρίτον προσβάλλει ή μπορεί να προσβάλλει τις λειτουργίες του σήματος (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 23ης Μαρτίου 2010, C-236/08 έως C-238/08, Google France και Google, Συλλογή 2010, σ. I-2417, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 47 Συνεπώς, όπως επισήμανε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το αποκλειστικό δικαίωμα του δικαιούχου ενός κοινοτικού σήματος και, κατά συνέπεια, η κατά τόπον ισχύς του δικαιώματος αυτού δεν μπορούν να βαίνουν πέραν αυτού που επιτρέπεται στον δικαιούχο προκειμένου να προστατεύσει το σήμα του, δηλαδή να απαγορεύει αποκλειστικώς και μόνον κάθε χρήση η οποία μπορεί να προσβάλλει τις λειτουργίες του σήματος. Συνεπώς, οι πράξεις ή οι μελλοντικές πράξεις του εναγομένου, δηλαδή του προσώπου που προβαίνει στην επικρινόμενη χρήση του κοινοτικού σήματος, οι οποίες δεν προσβάλλουν τις λειτουργίες του κοινοτικού σήματος δεν μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο απαγορεύσεως.
- 48 Επομένως, αν το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, επιληφθέν της υποθέσεως υπό συνθήκες όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, διαπιστώσει ότι οι πράξεις που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος περιορίζονται σε ένα μόνον κράτος μέλος ή σε μέρος της επικράτειας της Ένωσης, ιδίως διότι το πρόσωπο το οποίο υπέβαλε το αίτημα περί απαγορεύσεως έχει περιορίσει κατά τόπον την αγωγή του, στο πλαίσιο της ασκήσεως της ελευθερίας του για τον προσδιορισμό του εύρους της αγωγής του, ή διότι ο εναγόμενος αποδεικνύει ότι η χρήση του εν λόγω σημείου δεν προσβάλλει ή δεν ενδέχεται να προσβάλλει τις λειτουργίες του σήματος, ιδίως για γλωσσικούς λόγους, το δικαστήριο αυτό πρέπει να περιορίσει το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως την οποία επιβάλλει.
- 49 Τέλος, διευκρινίζεται ότι το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής μιας απαγορεύσεως της συνεχίσεως πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη

παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος μπορεί να εκτείνεται σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης. Από την άλλη πλευρά, κατά το άρθρο 90 του κανονισμού 40/94, το οποίο αφορά την εφαρμογή της Συμβάσεως των Βρυξελλών, σε συνδυασμό με το άρθρο 33, παράγραφος 1, του κανονισμού 44/2001, τα άλλα κράτη μέλη υποχρεούνται, κατ' αρχήν, να αναγνωρίζουν και να εκτελούν τη δικαστική απόφαση, προσδίδοντάς της κατά τον τρόπο αυτό διασυνοριακό αποτέλεσμα.

- 50 Συνεπώς, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι το πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, επιβληθείσας από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων του οποίου η αρμοδιότητα στηρίζεται στα άρθρα 93, παράγραφοι 1 έως 4, και 94, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 51 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου.

Επί του τρίτου και του τετάρτου ερωτήματος

- 52 Με το τρίτο και το τέταρτο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 98, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι μέτρο εξαναγκασμού, όπως

μια χρηματική ποινή, του οποίου τη λήψη διέταξε δικαστήριο κοινοτικών σημάτων κατ' εφαρμογήν του εθνικού του δικαίου, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση επιβληθείσας από αυτό απαγορεύσεως της συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, είναι δυνατόν να παράγει αποτελέσματα εντός των άλλων κρατών μελών πλην του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το επιληφθέν δικαστήριο, στα οποία εκτείνεται το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής μιας τέτοιας απαγορεύσεως. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το ανωτέρω δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη λήψη τέτοιου μέτρου, παρόμοιου ή διαφορετικού από αυτό που έλαβε βάσει του εθνικού του δικαίου, κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου εκτείνεται το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως αυτής.

- 53 Συναφώς, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι, όσον αφορά το εφαρμοστέο επί των μέτρων εξαναγκασμού δίκαιο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το επιληφθέν δικαστήριο κοινοτικών σημάτων πρέπει να επιλέξει τα κατάλληλα μέτρα για την τήρηση της απαγορεύσεως την οποία επέβαλε μεταξύ των μέτρων που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο αυτό (προπαρατεθείσα απόφαση Nokia, σκέψη 49).
- 54 Αφετέρου, επισημαίνεται ότι τα μέτρα εξαναγκασμού τη λήψη των οποίων διατάσσει το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει θα ανταποκρίνονται στον σκοπό για τον οποίο επιβάλλονται, δηλαδή την εξασφάλιση της τηρήσεως της απαγορεύσεως, προκειμένου να διασφαλισθεί η αποτελεσματική προστασία στην επικράτεια της Ένωσης του δικαιώματος που παρέχει το κοινοτικό σήμα κατά του κινδύνου παραποίησης ή απομίμησης (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Nokia, σκέψη 60), μόνον αν παράγουν αποτελέσματα στην ίδια εδαφική έκταση με αυτή στην οποία παράγει αποτελέσματα η δικαστική απόφαση περί απαγορεύσεως.
- 55 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων περιέλαβε στην απόφαση περί απαγορεύσεως την οποία εξέδωσε την απειλή χρηματικής ποινής βάσει του εθνικού δικαίου. Προκειμένου η απόφαση αυτή να παράγει αποτελέσματα στο έδαφος κράτους μέλους άλλου από αυτό στο οποίο εδρεύει το δικαστήριο που διέταξε τη λήψη του εν λόγω μέτρου εξαναγκασμού, το δικαστήριο αυτού του άλλου

κράτους μέλους το οποίο επιλαμβάνεται της υποθέσεως πρέπει, σύμφωνα με το κεφάλαιο ΙΙΙ του κανονισμού 44/2001, να την αναγνωρίσει και να διατάξει την εκτέλεσή της σύμφωνα με τους κανόνες και τη διαδικασία του εσωτερικού δικαίου του τελευταίου αυτού κράτους μέλους.

- 56 Σε περίπτωση που το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εντός του οποίου πρέπει να αναγνωρισθεί και να εκτελεσθεί η απόφαση του δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων δεν προβλέπει κανένα μέτρο εξαναγκασμού ανάλογο προς αυτό το οποίο διέταξε το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων το οποίο επέβαλε απαγόρευση της συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση και περιέλαβε στην απόφαση περί απαγορεύσεως ένα τέτοιο μέτρο προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση της απαγορεύσεως αυτής, το επιλαμβανόμενο δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού πρέπει, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του, να πραγματοποιήσει τον σκοπό του ανωτέρω μέτρου μέσω εφαρμογής εκείνων των διατάξεων του εθνικού του δικαίου οι οποίες δύναται να διασφαλίσουν κατά τρόπο ισοδύναμο την τήρηση της αρχικώς επιβληθείσας απαγορεύσεως.
- 57 Συγκεκριμένα, η υποχρέωση αυτή επιτεύξεως του σκοπού τον οποίο επιδιώκει το εν λόγω μέτρο συνιστά την προέκταση της επιβαλλόμενης στα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων υποχρεώσεως να λαμβάνουν μέτρα εξαναγκασμού όταν εκδίδουν απόφαση απαγορεύουσα τη συνέχιση πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση. Χωρίς αυτές τις συνακόλουθες υποχρεώσεις, η απαγόρευση αυτή δεν θα μπορούσε να συνοδεύεται από μέτρα κατάλληλα για τη διασφάλιση της τηρήσεώς της, οπότε θα στερούνταν, σε μεγάλο βαθμό, αποτρεπτικού αποτελέσματος (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Nokia, σκέψεις 58 και 60).
- 58 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι εναπόκειται στα δικαστήρια των κρατών μελών, κατ'εφαρμογήν της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, να διασφαλίζουν την ένδικη προστασία των δικαιωμάτων που οι πολίτες αντλούν από το δίκαιο της Ένωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, C-432/05, Unibet, Συλλογή 2007, σ. I-2271, σκέψη 38 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Κατά την ίδια διάταξη, τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο ικανό να διασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις Συνθήκες ή προκύπτουν από πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/48, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να προβλέπουν τα μέτρα, τις διαδικασίες και τα μέτρα αποκαταστάσεως

που απαιτούνται για τη διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας τα οποία αφορά η εν λόγω οδηγία, μεταξύ των οποίων, ιδίως, το δικαίωμα επί σήματος. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 3, αυτά τα μέτρα, οι διαδικασίες και τα μέτρα αποκαταστάσεως πρέπει να είναι αποτελεσματικά, αναλογικά και αποτρεπτικά και να εφαρμόζονται κατά τρόπον ώστε να αποτρέπεται η δημιουργία εμποδίων στο νόμιμο εμπόριο και να προβλέπονται εγγυήσεις κατά της καταχρήσεώς τους.

- 59 Κατόπιν των ανωτέρω, στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 98, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94 έχει την έννοια ότι μέτρο εξαναγκασμού, όπως μια χρηματική ποινή, του οποίου τη λήψη διέταξε δικαστήριο κοινοτικών σημάτων κατ' εφαρμογήν του εθνικού του δικαίου, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση επιβληθείσας από αυτό απαγορεύσεως της συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, παράγει αποτελέσματα εντός των άλλων κρατών μελών πλην του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το επιληφθέν δικαστήριο, στα οποία εκτείνεται το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής μιας τέτοιας απαγορεύσεως, υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου III του κανονισμού 44/2001 που αφορούν την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων. Εφόσον το εθνικό δίκαιο ενός από αυτά τα άλλα κράτη μέλη δεν προβλέπει κανένα μέτρο εξαναγκασμού ανάλογο προς αυτό το οποίο διέταξε το εν λόγω δικαστήριο, το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού οφείλει να επιδιώξει την επίτευξη του σκοπού του ανωτέρω μέτρου εφαρμόζοντας τις διατάξεις εκείνες του εσωτερικού του δικαίου οι οποίες δύνανται να διασφαλίσουν κατά τρόπο ισοδύναμο την τήρηση της εν λόγω απαγορεύσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 60 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 98, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3288/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, έχει την έννοια ότι το πεδίο εφαρμογής της απαγορεύσεως συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, επιβληθείσας από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων του οποίου η αρμοδιότητα στηρίζεται στα άρθρα 93, παράγραφοι 1 έως 4, και 94, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, εκτείνεται, κατ' αρχήν, σε ολόκληρη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Το άρθρο 98, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 3288/94, έχει την έννοια ότι μέτρο εξαναγκασμού, όπως μια χρηματική ποινή, του οποίου τη λήψη διέταξε δικαστήριο κοινοτικών σημάτων κατ' εφαρμογήν του εθνικού του δικαίου, προκειμένου να διασφαλίσει την τήρηση επιβληθείσας από αυτό απαγορεύσεως της συνεχίσεως των πράξεων που συνιστούν παραποίηση/απομίμηση ή επαπειλούμενη παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος, παράγει αποτελέσματα εντός των άλλων κρατών μελών πλην του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει το επιληφθέν δικαστήριο, στα οποία εκτείνεται το κατά τόπον πεδίο εφαρμογής μιας τέτοιας απαγορεύσεως, υπό τις προϋποθέσεις του κεφαλαίου ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που αφορούν την αναγνώριση και την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων. Εφόσον το εθνικό δίκαιο ενός από αυτά τα άλλα κράτη μέλη δεν προβλέπει κανένα μέτρο εξαναγκασμού ανάλογο προς αυτό το οποίο διέταξε το εν λόγω δικαστήριο, το αρμόδιο δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού οφείλει να επιδιώξει την επίτευξη του σκοπού του ανωτέρω μέτρου εφαρμόζοντας τις διατάξεις εκείνες του εσωτερικού του δικαίου οι οποίες δύνανται να διασφαλίσουν κατά τρόπο ισοδύναμο την τήρηση της εν λόγω απαγορεύσεως.

(υπογραφές)